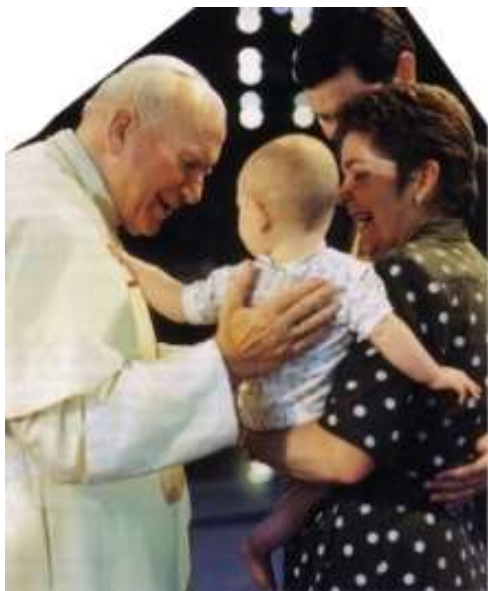

CON XIN GIAO PHÓ ĐƯA CON NÀY CHO ĐỨC THÁNH CHA! (GIOAN PHAOLÔ II)!

... Tôi tên Angelica 37 tuổi hiện sống tại tỉnh Salerno ở miền Nam nước Ý. Tôi là bà mẹ của 4 đứa con tuyệt vời và là giám đốc xí nghiệp. Mỗi liên hệ thân thương triu mến của tôi với Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II chỉ mới bắt đầu cách đây vài năm. Là một phụ nữ lao mình vào công ăn việc làm nên tôi bị vây-bủa bởi trăm nghìn trách vụ chuyên nghiệp và đời tư. Công việc ngập-đầu ngập-cổ khiến tôi không còn thời giờ dành cho việc sống đạo. Tuy nhiên tôi là một tín hữu có Đức Tin.

Không hiểu sao tôi thường hưởng nếm hương vị an bình thanh thản mỗi khi có dịp nhìn và nghe Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II nói. Ban đầu tôi cho rằng sở dĩ có hiện tượng này là do lòng tôi mộ mến một người có đặc-sủng là Đức Gioan Phaolô II!

Nhưng rồi từ từ tôi bỗng dành riêng tháng Năm để bày tỏ lòng kính mến Đức Mẹ MARIA. Tôi tham dự Thánh Lễ thường xuyên hơn và bắt đầu lần hạt Mân Côi trở lại, điều mà tôi bỏ mất thói quen từ lúc còn là thiếu nữ. Cứ thế, dần dần tôi trở về với Mẹ Thánh là Giáo Hội Công Giáo. Và rồi một chuyện không hề nghĩ đến đã xảy ra .. Ngày 25-3-2005 tôi đi nghỉ ở ngoại quốc với hiền phu và hai đứa con. Một buổi tối lúc đang xem truyền hình tôi bỗng nghe tin bệnh tình của Đức Thánh Cha trầm trọng hơn. Kể từ giây phút đó, tôi bám sát truyền hình để theo dõi tin tức cho đến khi nghe tin buồn Đức Thánh Cha đã ra đi!

Vào chính lúc ấy, một luồng tư tưởng loé lên trong đầu:

- Tôi phải trở về Ý. Tôi phải đi Roma. Tôi phải lên đường tức khắc! Tôi không có cơ hội quen biết và gặp Người lúc còn sống thì giờ đây tôi phải đi Roma để vĩnh biệt Người!

Một tiếng nói bên trong vang lên:

- Con hãy đi ngay!

Tôi thu dọn hành lý và lấy máy bay đi Roma. Thứ hai 4-4-2005 tôi có mặt tại đường Hòa-Giải trước đền thờ Thánh Phêrô và hòa nhập vào thác người đang tuồn về vĩnh biệt Đức Gioan Phaolô II! Tôi thật xúc động khi trông thấy những người đang có mặt xác tín rằng Đức Thánh Cha sẽ được tôn phong ngay là vị thánh! Đây đó vang lên lời ca tiếng hát của đủ thứ hạng người thuộc đủ mọi màu da chủng tộc ngôn ngữ khác nhau. Họ đang ò-ạt tràn ngập các con đường nhỏ chung quanh Vatican và đền thờ Thánh Phêrô để đến chào vĩnh biệt Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II.

Tôi xếp hàng rồng rã 12 tiếng đồng hồ trên tay bỗng đưa con trai thứ hai là Enrico năm ấy lên 6 tuổi. Tôi may mắn tới được dưới chân một bàn thờ lớn. Tôi lặng thinh đứng trước di hài của Đức Thánh Cha

trong vòng vài phút và cầu nguyện cho gia đình tôi. Ngày hôm sau 5-4 tôi cảm thấy trong người khó chịu nhưng tôi nghĩ có lẽ đó là kết quả của một nhọc căng thẳng và xúc động của ngày hôm trước. Nhưng không phải vậy! Ngày 8-4 tôi khám phá ra mình mang thai. Lúc đầu tôi thật sự hoảng hốt! Ôi không bao giờ, không bao giờ tôi lại ước muốn mang thai một lần nữa! Trong đầu tôi quay cuồng các ý tưởng đại loại như: Phải làm sao bây giờ? Lúc ấy chúng tôi đang khởi công một xí nghiệp với 400 nhân viên và việc điều hành của tôi với các nhân viên thật vô cùng quan trọng. Chúng tôi đã bỏ ra số vốn để đầu tư là 9 triệu euros. Rồi Giuseppe - trưởng nam 14 tuổi - sẽ phản ứng ra sao trước tin tôi mang thai? Tại sao Chúa biết rõ tôi không thể làm chủ tình thế mà lại gởi đến cho tôi thử thách này? Chúa muốn con làm gì đây? Tôi nghĩ đến giải pháp phá thai. Nhưng rồi trong tích-tắc tôi lại sợ bị sẩy thai vì quá mệt trong các ngày trước đó!

Tôi liền thăm thì với Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II:

- Con xin giao phó đứa con này cho Đức Thánh Cha. Nếu con mang thai cho đến hết thời hạn thì con sẽ chọn hai tên: hoặc là Paolo hoặc là Carlo. Con chỉ thay đổi tùy theo trai hay gái.

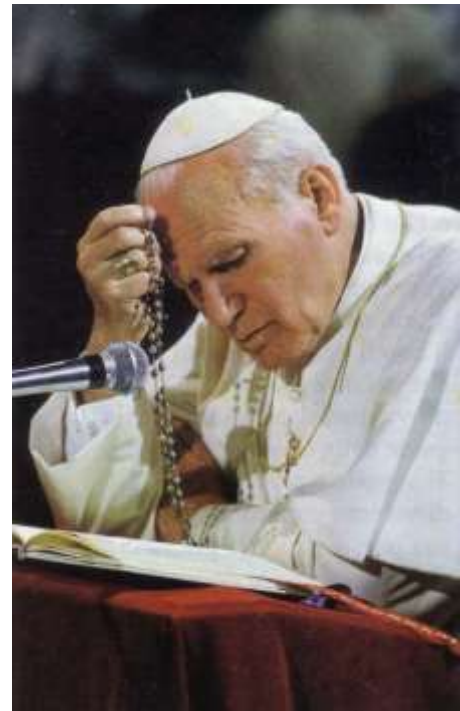
Cuộc mang thai diễn tiến nhưng không dễ dàng trôi chảy. Tôi có cái bụng to tướng và gặp đủ thứ vấn đề về sức khỏe. Mặc dầu vậy, mỗi buổi sáng tôi vẫn đủ sức mạnh và ý chí để chống đỡ và bắt đầu một ngày mới và chu toàn công việc.

Cho đến ngày 18-10-2005 khi bào thai song-sinh đang ở tuần lễ thứ 29 thì cái nhau bị rách. Tôi phải nhập viện cấp cứu. Người ta cho tôi biết là bào thai song-sinh chưa đủ ngày đầy tháng nên khó hy vọng sống sót. Đừng nuôi ảo tưởng! Hai đứa bé chào đời cách nhau 1 phút. Bé trai Paolo lúc 23 giờ 45 phút và bé gái Carlotta lúc 23 giờ 46 phút. Bé Paolo dài 40 centimét và cân nặng 1200 gram. Bé gái Carlotta dài 41 centimét và cân nặng 1230 gram. Tình trạng của Paolo thì tồi tệ ngay tức khắc trong khi bé Carlotta phản ứng khá hơn. Bé Paolo ù-lỳ không muốn phản ứng. Tôi có cảm tưởng bé Paolo làm một bước thì lùi đến 10 bước!

Nhưng tôi không lo lắng gì vì tôi biết chắc chắn rằng hai đứa con của tôi được đặt dưới sự bảo trợ của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II! Hai bé Paolo và Carlotta phải nằm nơi phòng điều trị khẩn trương trong vòng 40 ngày tròn.

Và mặc dầu có vấn đề rắc-rối về tim ngay lúc sinh ra nhưng hiện tại sức khỏe của chúng thật khả quan. Chỉ khác một điều là Carlotta hơi nhỏ con so với các bé cùng tuổi. Nhưng đâu có sao! Chuyện này không quan trọng!

Nơi nhà thương tôi quen biết các thiện nguyện viên nên hiền phu tôi và tôi cùng với toàn xí nghiệp, chúng tôi quyết định bảo trợ nguyên một làng bên nước Angola thuộc lục địa Phi Châu. Chúng tôi trích 1

phần trăm tất cả những gì chúng tôi thu được để giúp cho toàn làng. Có lẽ THIÊN CHÚA muốn chúng tôi phải giúp đỡ các trẻ em khác chăng?

Ngày hôm nay thì các con của chúng tôi mạnh khoẻ xinh xắn và dễ thương. Thật tuyệt vời!

... Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Thầy là cây nho thật, và CHA Thầy là người trồng nho. Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn. Anh em được thanh sạch rồi nhờ Lời Thầy đã nói với anh em. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy. Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu anh em ở lại trong Thầy và Lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý. Điều làm CHÚA CHA được tôn vinh chính là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy" (Gioan 15,1-8).

(www.karol-wojtyla.org, Vicarius Urbis, Archivio Testimonianze, Martedì 1 Gennaio 2008 /// Ioannes Paulus P.P.II, Karol Józef Wojtyła, "Totus Tuus ego sum, MARIA, et omnia mea tua sunt!")

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

